

GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: **Szabó István János** Postacím: MS 547255 Gănești, nr. 270.
Telefon: 0265-425-126, 078-78-78-88-3. E-mail: vamosgalfalva@yahoo.com

Gondnok: **Hídi Imre** 0786-34-78-63 Kántor: **Szabó Gyula** 0760-11-60-79
Ravatalozóház gondozója: **Vásárhelyi Ferenc** 0762-807-507

Iroda programja keddtől péntekig 9-12, csütörtökön délután is 16-18-ig.

Gyülekezeti alkalmaink:

- * **Istentisztelet:** Vasárnap délelőtt 11 és délután 15 órától.
- * **Nőszövetségi bibliaóra:** Csütörtökön 18 órától.
- * **Vallásóra:** Pénteken 15 órától I-VI. osztályosoknak, 14 órától – kisebbeknek.
- * **Gyerekkórus:** Pénteken 16 órától, iskolások számára
- * **Magvető kórus:** Pénteken 19 órától.
- * **Konfirmációi felkészítő:** Szombaton 17 órától.
- * **Ifjúsági bibliaóra:** Vasárnap 17 órától.

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja. Megjelenik havonta. **Szerkeszti:** Szabó István János ref. lelkipásztor.

Megjelenik Keszeg Árpád támogatásával.

Istentisztelet alapigéi

- Okt. 31. REFORMÁCIÓ „Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.” Róm. 3,21-28
- Nov. 1. REFORMÁCIÓ – vas. de. „Ekkor azonban így szóltam hozzájuk: Magatok is látjátok, hogy milyen bajban vagyunk: Jeruzsálem romhalmazzá vált, kapui pedig tűzben égtek el. Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát, hogy ne gyalázhassanak többé bennünket!” Neh. 2,17-18
- Nov. 8. vas. de. „Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.” Jak. 4,17
- Nov. 15. vas. de. „Gazdagságotok megrothadt, ruháitokat megrágtá a moly, aranyotok és ezüstötök megrozsdásodott, és rozsdája ellenetek tanúskodik, és megemészti testeteket, mint a tűz. Kincseket gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, az égre kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe.” Jak. 5,1-6
- Nov. 22. vas. de. „Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői eső kap. Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövele közel van. Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll. Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak. Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben.” Jak. 5,7-11

VÁGÁNY

2015. november

A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja

23.

ADVENT

A jöttöd miként várjam?

Igazi adventi kérdésünket fogalmazza meg egy számunkra kevésbé ismert ének első sora, amit idén Magvető kórusunk szolgálata által megismerhetünk. Úgy érzem, sokan szeretnék elolvasni ennek a szép éneknek, kórusműnek a szövegét – akár adventi versként is álljanak itt az ének sorai:

A jöttöd miként várjam,
Hogyan fogadjalak,
Ki mindeneknek vágya,
Ki lelke éke vagy?
Ó, Jézus, gyűjts e szívben,
Most szent szövétneket,
Hogy keressem és értsem
Te szent tetszésedet.

Ó, mit tettel te értem,
Mint szerzél örömet!
Nemrég még testem-lelke
Kínok közt szenvedett,
És áldott országból
Én, jaj, kiűzettem;
Te örök jóvoltodból
Azt visszanyerhettem.

Én rút fogságban voltam,
Te megszabadítál,
És voltam gyalázatban,
Te felmagasztaltál,
És égi dicsőségre
Te magad emeltél,
És örök üdvösségre
Te elsegítettél.

Az örök fényességből
E földre mi hozott?
A szerelmed, mely mennyből
Engem itt meglátott!
Mert láttad e világot
S a tenger szenvedést:
Otthagván mennyországot,
E földre hoztál fényt.

Ezt jól szívedbe véssed,
Kit bánat ért vagy gyász,
Kit lelki szenvedésed,
Sok bűnöd megaláz!
Ó, ne félj, közel van már
A te segítséged,
Mert Jézus, földre szállván,
Hozza békességed.

Ó, ne féljetelek tőle,
Bár sok a bűn, a gond,
Hisz elfedezi őket
A mi hú Megváltónk!
A megtérő szíveknek
Ő üdvösséget hoz,
A benne reménylőknek
Ő békességet oszt.

Kérdés egyáltalán számunkra, hogy miképpen várakozunk adventi időszakban?

Nem szeretünk várni, utáljuk a sorban állást. Úgy érezzük, kicsik vagyunk és kiszolgáltatottak. Akinek megvannak az összeköttetései, kapcsolatai, az nem vár. A várakozás időpocsékolás. Jó lenne már túl lenni rajta! Jó lenne már Karácsonyt ünnepelni például.

Két okból sem lenne jó, ha Isten ezt a kívánságunkat teljesítené. Egyrészt, egy hónapot raboltatnánk el életünk napjaiból, ha átugranánk az adventi időszakot, másrészt nem véletlenül kaptuk az adventet. A várakozási idő **ajándék-idő**. Vagy nevezhetjük úgy is, hogy **időhaladék**.

A kinti munka kevesebb, testünk többet pihenhet. Alkalom van önmagunkba nézni, lelkünket gondozni, ápolni.

Átgondolni mindazt, ami jó, vagy kevésbé jó az életünkben. Elgondolkodni azon, hogy mit lehet jóvátenni. Hogyan lehetünk jobbak, hogyan segíthetünk másokon, hogyan szerezhetünk örömet, hogyan mutathatjuk meg jobban a mi szeretetünket – ezek fontosabbak mindennél, és erre van a legkevesebb időnk a sok munka miatt. Fordítsunk több időt szeretteinkre! Készülődjünk az ünnepre, de ne úgy, hogy: – „jaj, soha nem leszek kész a takarítással és bevásárlással” – hanem örvendezve az ünnep áldásainak.

Csütörtökön néhány vallásórás gyermek és ikés fiatal, valamint a Nőszövetség tagjai adventi koszorúkat készítettek. Hiszem, hogy ez munka, ez az élmény az ünnepre való ráhangolódásban nagy jelentőséggel bírt. Feláldozni az időmet a közösségért, megjelenni, ott lenni, ahol a többiek vannak, együtt örvendezni – egyre kevesebben látják meg ennek a jelentőségét és az örömet.

A következő napokban, hetekben bizonyára nagyon sok lehetőségünk nyílik még egymással jót tenni, egymás iránti szeretetünket megmutatni.

Használjuk ki ezt a kegyelem (kegyelmi) időt, öltöztessük ünneplőbe a szívünket, cselekedjünk jót! Pál apostol is erre buzdít: „*A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.*” Gal. 6,9-10

Áldott adventi időszakot, felkészülést, lelki feltöltődést kívánok!

Szabó István János lelkipásztor

* December 13-án istentisztelet után a szász Hordója éttermében a községünk 75 évet betöltött lakosai számára **díszebédet** szolgál fel a svájci Jakob Hausmann séf, a Diakónia Alapítvány szászrégeni fiókjának munkatársai pedig ingyenes vérnyomás- és vércukorszint-mérést biztosítanak az érdeklődőknek.

* December 10-ig kérném szépen jelezni, ki szeretné az **Üzenetet** és a **Református Családot** megrendelni.

* **Karácsonyi legátusunk Simon Emőke** VI. éves teológiai hallgató. Várjuk és fogadjuk őt szeretettel, igyekezzünk (vendégszeretetünkkel és jókedvű adományainkkal) továbbra is Vámosgálfalvát a legkedveltebb legáció helyek között megtartani.

* **Esketési, keresztelési istentisztelet előtt legalább egy hónappal jelentkezünk a lelkipásztornál!**

* **Eljegyzési istentiszteletet tartani nem kötelező, de eljegyzés előtt a lelkipásztornak meg kell ismernie az ifjú párt – nyomatékosan kérem tehát, hogy idejében jelentkezzenek!**

* **Temetés, esketés, keresztelés időpontjáról a kántort és a harangozót is kell értesíteni!**

* A **VÁGÁNY** interneten is megtalálható. Elszármazott szeretteink, máshol élő ismerőseink az Erdélyi Református Egyházkerület honlapján is olvashatják: <http://www.reformatus.ro/kiadvanyok.html>

* Gyülekezeti lapunk, a **VÁGÁNY**, ingyenes és megfizethetetlen. Támogatók segítségét viszont szívesen fogadjuk, 7-800 példányt kell havonta kinyomtatnunk, a nyomtatónk megvan Keszeg Árpád jóvoltából, a tonert és papírt kell megvásárolnunk. Köszönjük az eddig nyújtott szíves adományokat!

Szabó István János lelkipásztor

VÁGÁNY 23 VÁGÁNY 23 VÁGÁNY 23 VÁGÁNY 23 VÁGÁNY 23 VÁGÁNY 23

Gyülekezeti események

Esketés

November 15-én kötött Isten színe előtt házasságot **Rácz Ștefan Lucian** és **Pálfi Ildikó**. Istenünk bőséges áldása legyen rajtuk!

Temetések

November 9-én kísértük el utolsó földi útján **Vásárhelyi István** testvérünket, akinek a Mindenható Isten 79 földi esztendőt ajándékozott. Isten Szentlelke erősítse, vigasztalja gyászoló szeretteit!

November 24-én temettük el **Antal Sándor** atyánkfiát, aki 66 éves életutat járt be. Isten bátorítsa, erősítse leányát, unokáját, szeretteit!

November 27-én adtuk vissza az anyaföld ölének **Birtalan István** testét, akinek Isten kegyelme 72 esztendőt ajándékozott. Isten Szentlelke erősítse, vigasztalja gyászoló feleségét, gyermekeit, szeretteit!

Hirdetések

- * Az októberi perselypénz **1252** lej volt. Köszönjük a gyülekezetnek!
- * Október 24-én ifjúságunk részt vett Gógánban, november 14-én pedig Gyulakután az egyházmegyénk havonta megszervezett *ifjúsági találkozó*ján. A következő alkalom **december 12-én Balavásáron** lesz.
- * November 22-én presbiteri bibliaóra, találkozóra és labdarúgó mérkőzésre került sor a Sövényfalvi Egyházközséggel közös szervezésben, gyülekezetünkben.
- * A Vágány 22. lapszámában az adakozók listájába két tévedés csúszott. Az érintettektől elnézést kérve, most helyesbítjük, és a november hónapban beérkezett adományokat is felsoroljuk: Keszeg András⁴⁰¹ 100 lej, Bara Anna⁷²⁶ 100 lej, Antal Anna⁷⁴³ 100 lej, Molnár Iлона⁶⁵⁰ 100 lej, Méder István Attila és Enikő⁶⁵⁰ 100 lej, Imre Iлона²²⁰ 50 lej, Keszeg Anna³⁶ 100 lej. Köszönjük az adományokat, Isten pótolja sokszorosan vissza a közösségért hozott áldozatokat!

Köszönjük a munkát is: nem kis fáradtsággal új lefolyót készítettek a parókiának Hídi Imre⁴⁴⁵, Szentgyörgyi András⁷⁴⁵ és Varga Jenő¹³⁰. November 21-én az egyházközség erdejéből tűzifát vágtak és hoztak: Hídi Imre⁴⁴⁵, Vásárhelyi Ferenc⁵⁸⁵, Szabó János⁵⁹⁴, Varga József¹³³, Ifj. Szabó János⁴⁴⁶, Keszeg Ferenc⁶⁵² traktorral, Varga András³⁰⁶, Dombi Ferenc⁶³¹, Keszeg Miklós⁶⁴⁷, Réti József⁴⁴⁷ és Keszeg István¹⁷⁵, láncfűrészsel, valamint Keszeg Gellérth⁶⁵² Szabó Ferenc³²³, Szász Ferenc⁵⁸², Réti János⁶⁷³, Réti István⁵⁵⁵, Id. Szabó András⁵³⁰, Szentgyörgyi András⁶¹⁴, Szabó Imre²⁵¹, Csapó Marian, Csog József^{Sepsiszentgyörgy} és a lelkipásztor. 23-án az imaterem fűtésére Keszeg József¹⁰⁵ és Szabó Imre²⁵¹ vágtak fel fát.

Isten áldása legyen munkánkon, közösségünkön, életünkön!

- * November 29-én, Advent I. vasárnapján *teológiai hallgatók* hirdetnek ígét istentiszteletünkön, és a Magvető kórus ünnepi műsorának is örvendezhetünk.
- * November 28-án délután 16 órai kezdettel a Szász Hordója vendéglő udvarán kerül sor a négy hétvégén zajló *Karácsonyi vásár* megnyitó ünnepségére. A december 20-áig hétvégeken tartandó ünnepségsorozat plakátját több helyen kitették már. A nyitóünnepségen Magvető kórusunk, a Frisskarézók gyermek-tánc-csapatái, másnap, 29-én a furulyás csoport és egyházközségünk Ifjúsági Keresztyén Együttese is fellép. Minden érdeklődőt szeretettel várnak!
- * December 5-én az ifjúsági csapatunk részt vesz Kolozsváron az egyházkerületi IKE által szervezett **XV. Várom az Urat** Adventi Keresztyén Zenefesztiválon. Ezzel az alkalommal a **Kontrasztkiállítás** is megtekintjük. Még lehet jelentkezni!
- * December 6-án 15 órától a székelyszentistváni református templomban kerül sor a Küküllői Református Egyházmegye **VII. Adventi Kórustalálkozó**jára, a Magvető Kórusunk is meghívást kapott erre az eseményre.

Kárpát-medencei imanap - 2015. december 6.

Idén már volt imanap, megint lesz? Hány imanap van egy évben?

Ezek a kérdések sokszor megfogalmazódnak bennünk, és fontos, hogy útbaigazítást kapjunk. Sokféle rendezvényre, eseményre kerül sor aktív és jól működő gyülekezetekben egy egyházi év folyamán. És szükség is van építő jellegű alkalmakra. Különösen fontos az, hogy ugyanabban az időben tartsuk ezeket a rendezvényeket más gyülekezetekkel, hogy érezhessük: noha szétszakadva él a nemzetünk, egyházunk, mégis összekapcsolódunk, egymásért imádkozunk, örülünk egymás örömeinek és sírunk a sírókkal...

A márciusban a Nőszövetség által megszervezett Világimanapot sok felekezet, sok nemzet ünnepli, akár csak a januári egyetemes imahetet.

A decemberi Kárpát-medencei Imanapot csak mi, magyar reformátusok ismerjük, és szervezzük meg.

Tízedik alkalommal szervezik meg idén december első vasárnapján a Kárpát-medencei imanapot. A liturgiát és háttéranyagot az idén a Szerbiai Református Keresztyén Egyház nőszövetsége készítette elő.

A Kárpát-medencei imanapot a sikertelen 2004. decemberi ún. „kettős állampolgárságról” – a határon túli magyarok kedvezményes honosítással megszerezhető magyar állampolgárságáról – szóló népszavazást követően a Kárpát-medencei református nőszövetségi vezetők kezdeményezték 2005 júliusában megtartott találkozójukon, majd a Generális Konvent ülésének támogató határozata után 2006-ban tartották meg először.

Az imanap keretében minden évben más-más (2006-ban a dunántúli, 2007-ben az erdélyi, 2008-ban a tiszáninneri, 2009-ben a horvátországi, 2010-ben a tiszántúli, 2011-ben a kárpátaljai, 2012-ben a királyhágómelléki, 2013-ban dunamelléki, 2014-ben pedig a felvidéki) Kárpát-medencei református egyházkerületért imádkozhatnak a gyülekezetek december első vasárnapján. Ehhez az érintett egyházkerület nőszövetsége állít össze – az ökumenikus imahét imafüzetéhez hasonló – liturgiajavaslatot, valamint a terület múltját és kulturális értékeit is bemutató segédanyagokat, amelyet az imanapi alkalmat szervező gyülekezetek felhasználhatnak.

December 6-án délelőtt 11 órától a Kárpát-medencei Imanap liturgiája szerint tartjuk az istentiszteletet. Meghívott előadónk, Berekméri Csilla lelkipásztornő nemcsak ígét hirdet, hanem hitelesen mutatja be nekünk a Vajdaságot és a szerbiai magyarok életét – mert ott született és nőtt fel.

Szeretettel várunk és hívunk minden érdeklődő nőt, férfit és gyermeket – ez a nap egy kicsit a magyarság összetartozásának is a napja!

Szabó István János lelkipásztor

Egy képzés ajándéka

Isten kegyelméből, november 2-5 között részt vehettem, nőszövetségi tagként, a Romániai Keresztyén Nők Ökumenikus Fóruma alapítvány keretén belül szervezett Timóteus Vezetőképzésen. Onnan hoztam el számos tapasztalatot egy áldott, hitben erős csoportból.

Hogy mit jelentenek ezek a képzések egy egyén számára? Mindenekelőtt egy hihetetlen gyors lelki fejlődést, lelki feltöltődést! Kevés idő alatt, hatalmasat növekedhet hitben és lélekben a képzésen részt vevő személy, megtapasztalhatja Isten közelséget egy olyan oldalról, amit odáig nem ismert.

Számtalanszor hangzik el Jézus szava, miként: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt. 18,20), de ilyen képzésen erőteljesen érezhető, hogy valóban ott van Jézus és erősít, hogy amiket hallottál és tapasztaltál, azokat át is add azoknak, akik kíváncsiak rá, akik vágnak rá, és akik természetesen akarják is, hogy befogadják. A Timóteus Vezetőképzés alapfeltétele így hangzik: *„Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely a Krisztus Jézusban van. És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája.”* (2Tim. 2,1-3)

Egy másik lélekerősítő alapja egy ilyen képzésnek a közös ima. Számtalanszor imádkoztunk közösen, hangosan, sőt, minden feladatsorozat azzal zárult, hogy *„imádkozzatok együtt”*. Mert bizony hányszor van úgy, hogy nem vesszük komolyan az imát, elhadarjuk, elnapoljuk, akár belealszunk, nap mint nap, így legtöbbször befejezetlen imákat hadarunk Istenünk felé... Luther szépen mondta, hogy *„ha egy nap kétszer-háromszor annyi dolgom van, kétszer-háromszor annyit imádkozom!”* Ennek a mondatnak az erejét tapasztaltam meg a képzés során...

A Timóteus Vezetőképzés elsősorban presbitereknek szól, de ugyanakkor Nőszövetségi tagoknak és ifjúsági vezetőknek is, vagy akár olyan személyeknek, akik elkötelezettséget, elhivatottságot éreznek ilyen feladatok betöltésére. A képzés alatt lehetőség van megtapasztalni azt a munkát, amit Jézus bízott ránk, keresztyén emberekre, a keresztyénség gyakorlatában: *„Egy harcos sem elegyedik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.”* (2Tim 2,4-5)

Isten kegyelméből, a csoport, ahova belecsöppentem, nagyon sokszínű és sokoldalú volt. Mindannyian nyitottak, őszinték voltunk az együttműködésre és az együtt dolgozásra, így építettük egymást, mindenkinek a saját adottsága és hite által. Megtapasztaltam a csoport erős hitbeli szellemét, az odaadást és segítőkészséget, a jóakaratot és az önzetlenséget. Mivel interaktív és induktív jellegű, mindenki hozzászólhatott és elmagyarázhatta saját tapasztalatát, vagy akár elképzelését egy adott vezetői feladatról, vagy tervezésről, célokról. Igen, sok minden más mellett a tervezés fogalma is benne volt, mint felkiáltó jel a

képzésben, hiszen maga Jézus tanít bennünket, hogy terveznünk kell ahhoz, hogy vele találkozhassunk a tíz szűz példázatában (Mt.25,1-13): *„A balgák ugyanis amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat, az okosak viszont lámpásukkal együtt olajat is vittek korszóikkban.”* Mt. 25,3-4

A mai világban olyan sokszor mondjuk, hogy nincs időnk erre vagy arra, nincs időnk templomba menni, mert..., és a kifogások ezreit hozzuk fel; vagy nincs időnk gyerekeinket vallásórára vinni, mert..., és kifogásolunk; vagy akár nincs időnk beteg társainkat meglátogatni, mert..., és újra kifogásolunk.... De miért is nincs időnk valójában? Mert nem tudjuk, hogy az időnk is ajándék Istentől, nem vesszük észre, hogy az idő valójában kegyelem... Nem tervezzük meg időnket okosan, mert legtöbbször időt pazarolunk (tévé, számítógép), és nem állítunk fel prioritásokat napjainkban, akár hosszú távú terveinkben.

Érdekes kijelentés hangzott el a vásárhelyi nagykórház lelkésznőjétől: *„pluszba van a munkahelyem”*, de ugyanakkor a megbékítő mondat is: arra törekedjünk, hogy *„jobban szeressük az embert, hogy megértsük problémáit”*. Tehát, ha elég szeretet van bennünk, akkor tudásunkat, jóságunkat, jó tervezéssel át is adhatjuk a mellettünk levőnek, és időt nyerünk, hogy az igazán fontos dolgokra figyelhessünk.

Azonban nagyon vékony szál van a kettő között: a jó időmenedzselés és a jóindulat között (Istennek tetsző munkát végezni alázattal, szelídséggel, és anélkül, hogy dicséretet követelnénk), hiszen a mondas szerint *„a pokol felé vezető út jó szándékkal van kiköveve.”*

Többször több olyan feladatot is beszélünk meg, aminek a végén ugyanarra a következtetésre jutottunk – együtt: csak akkor van változás a munkánkban és munka igyekezetünkben; csak akkor érünk el változást személyes kapcsolatainkban, legyen az akár családon belüli vagy szomszédjainkkal, munkahelyünkön, ha előbb helyreáll a békeség az Istennel való kapcsolatunkban. A kereszt, amit életünkben hordunk, az mindig kereszt alakú kell legyen... Csak akkor van vízszintes (egyenes, nyílt és őszinte) kapcsolatunk az emberekkel, ha előbb ott van a függőleges kapcsolatunk Istennel, ami felfele ível. Ne akarjunk tehát kibújni keresztünk alól, ne akarjunk keresztünkön könnyíteni, mert *„az ember tehetetlensége az Isten közelsége.”*

Sokszor tapasztaltuk már, hogy legyen az bármi, egy rosszul működő kapcsolattól megkezdve egészen a munka meglátásáig és kezdeményezéséig, a **változás csak akkor következik be, amikor az egyik fél rászánja magát a cselekvésre.**

Ugyanakkor, egy gyülekezetnek nemcsak fizikailag kell épülnie, hanem lelkileg is. Ezért bármilyen lehetőség adódik, a bibliaóráktól megkezdve a vallásórákig, a templomba járásig, akár egy képzésen való részvételig; minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy Isten közelébe „férközzünk”, hogy szavát meghalljuk, azért, hogy bölcsen és okosan tudjunk sáfárkodni a Tőle kapott talentumainkkal.

Fülöp Csilla